

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 282/2012-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. septembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej Advokátskou kanceláriou B., v mene ktorej koná konateľ advokát doc. JUDr. B. F., PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 5772/2012 až sp. zn. Rvp 5822/2012, sp. zn. Rvp 5824/2102 až sp. zn. Rvp 5924/2012 a sp. zn. Rvp 10441/2012 vo veci namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva vlastníť majetok zaručeného v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, zákazu diskriminácie zaručeného v čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na ochranu majetku zaručeného v čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v bližšie neoznačených konaniach a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 5772/2012 až sp. zn. Rvp 5822/2012, sp. zn. Rvp 5824/2102 až sp. zn. Rvp 5924/2012 a sp. zn. Rvp

10441/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 5772/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 14. mája 2012 osobne doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva vlastníť majetok zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), zákazu diskriminácie zaručeného v čl. 14 dohovoru a práva na ochranu majetku zaručeného v čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v bližšie neoznačených konaniach (súdnym exekútorom boli veci vedené – ako to označila sťažovateľka – pod sp. zn.: EX 8352003, EX 4222002, EX 9642002, EX 922006, EX 3662003, EX 12062002, EX 6792002, EX 3112001, EX 9002002, EX 15492003, EX 1042003, EX 1352003, EX 9212002, EX 10562002, EX 17722002, EX 8842004, EX 202004, EX 10472003, EX 6982002, EX 1702006, EX 4302005, EX 6632001, EX 10482003, EX 10162002, EX 3052005, EX 10892002, EX 6382002, EX 15552002, EX 10362004, EX 11362002, EX 2622002, EX 8272003, EX 3122002, EX 14522002, EX 8292002, EX 2652002, EX 4362002, EX 372003, EX 6442001, EX 26322003, EX 13092002, EX 9952002, EX 7102002, EX 4942006, EX 7042002, EX 11952002, EX 11382004, EX 1112002, EX 7012002, EX 11912002, EX 11942002, EX 7612004, EX 12122002, EX 14162003, EX 4192001, EX 12152002, EX 27312003, EX 11152003, EX 5282002, EX 4532005, EX 5742002, EX 5272003, EX 10442003, EX 542003, EX 2472002, EX 3272004, EX

6572002, EX 11722002, EX 11872002, EX 10482002, EX 2552005, EX 7142006, EX 7002003, EX 8732002, EX 332003, EX 15742002, EX 3312005, EX 582003, EX 11602004, EX 11332002, EX 2412005, EX 10762006, EX 10422003, EX 2192005, EX 1402004, EX 10372003, EX 6422002, EX 12882002, EX 13652002, EX 14192003, EX 1662007, EX 4442006, EX 13992002, EX 2002004, EX 3062003, EX 13532002, EX 3092003, EX 5172001, EX 1192003, EX 10962002, EX 5082003, EX 4772002, EX 6092002, EX 6082002, EX 2142003, EX 2952003, EX 13322002, EX 5032003, EX 15972002, EX 10982002, EX 5962003, EX 5132003, EX 8762003, EX 392003, EX 10262003, EX 5032005, EX 7052002, EX 13722002, EX 12692004, EX 12002002, EX 7352002, EX 5132002, EX 3242003, EX 14642003, EX 28732003, EX 8832003, EX 13082002, EX 1842003, EX 12032002, EX 14092003, EX 8252002, EX 8562002, EX 7082002, EX 12462002, EX 14572003, EX 5022003, EX 4552002, EX 1582007, EX 7092002, EX 17872003, EX 3382002, EX 9512003, EX 13532004, EX 6112002, EX 12192002, EX 11322004, EX 7672004, EX 6252002, EX 13192003, EX 4892003, EX 13892002, EX 6912002 a EX 12712002).

Zo sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 5772/20012 až sp. zn. Rvp 5822/2012, sp. zn. Rvp 5824/2012 až sp. zn. Rvp 5924/2012 a sp. zn. Rvp 10441/2012 (s takmer identickým obsahom, s rozdielom len v označení povinného, čísla zmluvy o úvere a spisových značiek uvedených konaní, pod ktorými sú konania vedené súdnym exekútorom) vyplýva, že sťažovateľka (ako oprávnená) osobitne podanými návrhmi požiadala súdneho exekútora o vykonanie exekúcií. Sťažovateľkou zvolený súdny exekútor postupujúc podľa procesnej úpravy obsiahnutej v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) následne požiadal okresný súd o udelenie poverení na vykonanie exekúcií. Okresný súd o žiadostiach súdneho exekútora rozhodol a vykonaním exekúcií ho poveril. Sťažovateľka uplatňujúc postup podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku podala okresnému súdu v napadnutých konaniach návrhy na zmenu súdneho exekútora, o ktorých okresný súd zatiaľ nerozhodol aj napriek skutočnosti, že tieto veci podľa jej názoru nevykazujú znaky právnej a faktickej zložitosti, pričom jej správanie v napadnutých

exekučných konaniach nemohlo byť dôvodom zbytočných priet'ahov. S'ťažovateľka uvádza, že jej dosiaľ neboli zo strany okresného súdu oznámené ani spisové značky, pod ktorými sa napádané exekučné konania vedú, preto ich identifikovala len pomocou označenia účastníkov a údajov, ktoré sú jej známe.

Vzhľadom na podľa tvrdenia s'ťažovateľky neodôvodnenú nečinnosť a neefektívny postup okresného súdu s'ťažovateľka podala v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) predsedovi okresného súdu 23. marca 2012 s'ťažnosti na priet'ahy v ňou iniciovaných exekučných konaniach, na ktoré do dňa doručenia s'ťažností ústavnému súdu nedostala dosiaľ žiadnu odpoveď.

Uvedeným postupom okresného súdu malo podľa s'ťažovateľky dôjsť k porušeniu jej základného práva vlastníť majetok zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na ochranu majetku zaručeného v čl. 1 dodatkového protokolu a tiež k porušeniu čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru upravujúcich zákaz diskriminácie.

V petite s'ťažností s'ťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v namietaných konaniach (bližšie neoznačených spisovou značkou) boli porušené ňou označené práva, a aby okresnému súdu prikázal konať bez zbytočných priet'ahov. S'ťažovateľka sa zároveň domáha, aby jej ústavný súd priznal primerané finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o s'ťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 5772/2012 až sp. zn. Rvp 5822/2012, sp. zn. Rvp 5824/2102 až sp. zn. Rvp 5924/2012 a sp. zn. Rvp 10441/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o spojení sťažností na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2. K namietanému porušeniu sťažovateľkou označených práv postupom okresného súdu v bližšie neoznačených konaniach

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom... ak tento zákon neustanovuje inak.

V zmysle § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Citované ustanovenia § 20 ods. 1 až ods. 3 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahujú aj na sťažnosti podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde.

Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že sťažovateľka prostredníctvom kvalifikovaného zástupcu v texte sťažností ani v ich petite neuviedla spisové značky, pod ktorými sú ňou namietané konania vedené okresným súdom, a ani ústavnému súdu so sťažnosťami nedoručila relevantné (k návrhu sa vzťahujúce) písomné podklady, hoci na prvom liste sťažností uvádza, že tvoria ich prílohu (s označením „*listiny podľa textu*“, pozn.).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie

konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

Ústavný súd pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľky nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné). Aj v tejto súvislosti naďalej zostáva v platnosti zásada „*vigilantibus iura scripta sunt*“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky konštatuje, že sťažnosti vykazujú také nedostatky náležitostí predpísaných zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom. Na uvedenom nič nemení ani sťažovateľkino tvrdenie, že jej dosiaľ neboli zo strany okresného súdu oznámené spisové značky konaní, pod ktorými sa jej exekučné konania vedú. Sťažovateľka totiž žiadnym dôkazom nepreukázala, že by tieto údaje žiadala oznámiť a že by jej ich okresný súd odmietol sprístupniť. Na základe uvedených skutočností ústavný súd zastáva názor, že sú splnené predpoklady na odmietnutie označených sťažností sťažovateľky z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí, poukazujúc pritom aj na svoje predchádzajúce rozhodnutia, ktorými už odmietol z obdobných dôvodov v zásade identické sťažnosti sťažovateľky (pozri napr. uznesenia vo veciach vedených pod sp. zn. I. ÚS 283/2012, sp. zn. I. ÚS 284/2012, sp. zn. I. ÚS 306/2012, sp. zn. III. ÚS 263/2012, sp. zn. III. ÚS 275/2012, sp. zn. III. ÚS 282/2012).

Ústavný súd tiež pripomína, že v konaniach o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, v ktorých sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (a tiež práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru), v súlade so svojou ustálenou judikatúrou vyžaduje preukázanie podania sťažnosti predsedovi

príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. zákona o súdoch. Takúto s'ťažnosť totiž ústavný súd považuje za účinný prostriedok ochrany základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru), ktorý vzhľadom na subsidiárne postavenie ústavného súdu pri ochrane základných práv a slobôd treba využiť pred podaním s'ťažnosti ústavnému súdu (porovnaj napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04).

V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že podanie s'ťažností predsedovi okresného súdu 23. marca 2012, t. j. v pomerne krátkom čase pred doručením s'ťažností ústavnému súdu (14. mája 2012), sa javí byť iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takéto s'ťažnosti mohli mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným priet'ahom vo veci samej (m. m. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 78/05, IV. ÚS 194/05, I. ÚS 233/08).

Napokon ústavný súd pripomína, že pokiaľ ide o námietku riadneho nevybavenia s'ťažností s'ťažovateľky na priet'ahy v konaní predsedom okresného súdu, s'ťažovateľka mohla podať s'ťažnosť podľa § 63 a nasl. zákona o súdoch aj predsedovi nadriadeného krajského súdu, aby vo veci urobil nápravu, čo však z jej s'ťažností nevyplýva.

Z uvedených dôvodov ústavný súd zastáva názor, že s'ťažovateľka sa domáha ochrany svojich práv v napadnutých konaniach prostredníctvom s'ťažností podľa čl. 127 ods. 1 ústavy predčasne, čo zakladá dôvod na odmietnutie s'ťažností z dôvodu neprípustnosti.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol s'ťažnosti s'ťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí, ako aj z dôvodu neprípustnosti.

Rozhodovaním o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky sa už ústavný súd nezaoberal, pretože vzhľadom na opísané okolnosti prípadu a ustálené právne závery rozhodovanie o nich sa stalo bezpredmetným.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. septembra 2012